

Helse- og omsorgsdepartementet
Postboks 8011 Dep
0030 OSLO

Deres ref.
200702010-/KBD

Vår ref.
08/170-2/JA/raa

Dato:
29.09.2008

Høring - Forslag til endringer i folketrygdloven - Etablering av en ordning for refusjon av pasienters utgifter til helsehjelp (ikke-sykehusbehandling) i andre EØS-land

Vi viser til høringsnotat av 16. juni 2008. Nedenfor følger Apotekforeningens kommentarer med henvisning til de respektive kapitlene i høringsnotatet.

Kap. 6.7 Legemiddelassistert rehabilitering (LAR)

Norske apotek har kompetanse på oppfølging av LAR-brukere, og er den instans som påser at legemidlet faktisk tas som forutsatt hos de brukere der behandlingsapparatet for øvrig mener slikt påsyn er nødvendig. Apotekforeningen mener i likhet med norske helsemyndigheter prinsipielt at LAR-pasienter skal ha samme rettigheter som andre pasienter. Dette innbefatter retten til på fritt grunnlag å bestemme fra hvilket apotek pasienten skal gjøre sitt legemiddelinnkjøp.

I denne saken er det imidlertid andre forhold som begrunner et annet syn fra Apotekforeningen. Som høringsnotatet beskriver, er LAR-pasienter innenfor et stramt behandlingsopplegg som involverer flere instanser. Dersom LAR-pasientene skal skulle kunne kjøpe og innta sine narkotiske legemidler i utlandet, utenfor rekkevidden til øvrig behandlingsapparat, vil måloppnåelsen innenfor LAR-behandlingen kompromitteres. Det er således gode helsepolitiske årsaker til ikke å innlemme disse legemidlene i noen refusjonsordning på tvers av landegrensene.

Apotekforeningen gir sin tilslutning til høringsnotatets forslag.

Kap. 7.4 Særlig om refusjon av utgifter til legemidler

Høringsnotatet foreslår å begrense refusjon oppad til maksimalpris for legemidler kjøpt i autoriserte apotek innen EØS (side 55 og 61). Apotekforeningen stiller seg bak kravet til autorisasjon. Vi tror imidlertid høringsnotatets restriksjon med hensyn til pris er for upresist.

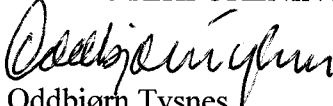
Maksimalpris er den absolutt øvre prisgrense for reseptpliktige legemidler med markedsføringstillatelse i Norge. Imidlertid er det langt fra alle legemidler som faktisk innvilges refusjon til maksimalpris. Innenfor markedet for likeverdige, byttbare legemidler er det etablert et "trinnprissystem" med egne, lavere trinnpriser. Trinnpris er den pris folketrygden normalt refunderer. Trinnpris kan være inntil 85 pst lavere enn maksimalpris. Det er et rimelig krav at legemidler som i Norge er inkludert i trinnprissystemet, men innkjøpt i utlandet, kun innvilges

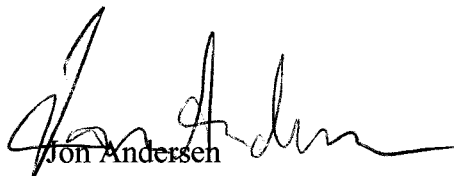
refusjon begrenset oppad til den lavere trinnprisen, med mindre legen på medisinsk grunnlag på resepten har reservert pasienten mot likeverdig bytte. Dersom utenlandske leger reserverer seg mot generisk bytte, bør det vurderes om norske myndigheter har tilstrekkelige informasjons- og kontrollmuligheter til at det kan godkjennes å refundere full pris på legemiddelet.

Erfaringsvis skjer det fra år til annet større eller mindre endringer i refusjonssystemet for legemidler som innskrenker folketrygdens betalingsforpliktelser. Dette bør det tas høyde for når man nå skal regelfeste refusjonsadgang over landegrensene. I motsatt fall risikerer man at det norske regelverket fremstår som mer økonomisk gunstig for de som handler sine legemidler i utlandet enn i Norge. Sistnevnte anser vi å være en eventualitet i strid med de fire friheter.

I lys av ovennevnte mener Apotekforeningen at regelverket bør tydeliggjøre at øvre grense for refusjon av legemidler kjøpt i utlandet er nivået på tilsvarende refusjon for legemiddel innkjøpt i Norge på kjøpstidspunktet. Tilsvarende formulering bør tilstrebes også for medisinsk utstyr.

Med vennlig hilsen
For APOTEKFORENINGEN

Oddbjørn Tysnes
direktør samfunnsavdelingen

Jon Andersen
seniorrådgiver